

Proiectul de lege, modificat de Senat, vizează stabilirea unei majorități digitale și combaterea incitării la ură din mediul online

Articolul 1

Articolul 1 din Legea nr. 575/2004- din 21 iunie 2004 privind încrederea în economia digitală se completează cu un paragraf care are următoarea formulare:

„ Serviciu de comunicare socială online înseamnă orice platformă care permite utilizatorilor finali să se conecteze și să comunice între ei, să partajeze conținut și să descopere alți utilizatori și alte tipuri de conținut, pe mai multe dispozitive, în special prin conversații, publicații, materiale video și recomandări online.”

Articolul 1a

Articolul 6 alineatul (I) punctul 7 al treilea paragraf din Legea nr. 575/2004 din 21 iunie 2004 se modifică după cum urmează:

(1) După cuvântul: „uman” se inserează cuvintele: „reprezentării, vieții private și securității persoanelor și luptei împotriva tuturor formelor de șantaj și hărțuire”;

(2) După prima menționare a cifrei: „24”, sfârșitul este formulat după cum urmează: „și la articolele 24a și 33 din Legea din 29 iulie 1881 privind libertatea presei și la articolele 222-33, 222-33-2-1 to 222-33-2-3, 223-1-1, 225-4-1, 225-4-13, 225-5, 225-5, 225-6, 226-1, 226-2-1, 226-2-1, 226-8, 226-21, 226-22, 227-23, 227-24, 312-10 to 312-12 și 421-2-5 din Codul penal.”

Articolul 1b

După articolul 6 alineatul (I) punctul 7 al patrulea paragraf prima teză din Legea nr. 575/2004 din 21 iunie 2004, se introduce următoarea teză care are formularea: „ Acestea fac vizibile pentru utilizatorii lor mesajele de prevenire a hărțuirii definite la articolul 222-33-2-2 din Codul penal și informează persoanele care efectuează raportarea cu privire la structurile de sprijin la care pot apela pentru a le ajuta să gestioneze hărțuirea în mediul online.”

Articolul 2

I. – După articolul 6-5 din Legea nr. 575/2004 din 21 iunie 2004, menționată anterior, se introduce articolul 6-7, cu următoarea formulare:

„ Articolul 6-7 – I. – Furnizorii de servicii de comunicare socială online care operează în Franța refuză să permită minorilor cu vârsta sub 15 ani să se înregistreze pentru servicii, cu excepția cazului în care autorizația în acest sens este acordată de unul dintre titularii autorității părintești asupra minorului. De asemenea, aceștia obțin, în aceleași condiții și cât mai curând posibil, autorizarea expresă a unuia dintre titularii autorității părintești cu privire la conturile deja create și deținute de minori cu vârsta sub 15 ani. La momentul înregistrării, aceste societăți furnizează utilizatorilor cu vârsta sub 15 ani și titularilor autorității părintești informații cu privire la riscurile asociate utilizărilor digitale și

mijloacelor de prevenire. La momentul înregistrării, acestea oferă, de asemenea, utilizatorilor cu vârsta sub 15 ani informații clare și adaptate privind condițiile de utilizare a datelor și a drepturilor lor în materie de „prelucrare a datelor și libertăți civile”.

„ Unul dintre titularii autorității părintești poate solicita furnizorilor de servicii de comunicare socială online să suspende contul unui minor cu vârsta sub 15 ani.

„ Societățile menționate la primul paragraf din prezentul articol activează un sistem de monitorizare a timpului de utilizare a serviciului lor la înregistrarea unui minor și informează periodic utilizatorul cu privire la această durată prin intermediul notificărilor.

„ Pentru a verifica vârsta utilizatorilor finali și autorizarea titularilor autorității părintești, furnizorii de servicii de comunicare socială utilizează soluții tehnice în conformitate cu un registru creat în acest scop de Autoritatea de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Audiovizuale și Digitale, după consultarea autorității franceze pentru protecția datelor.

„ II. În cazul în care constată că un furnizor de servicii de rețea socială nu a pus în aplicare o soluție tehnică certificată pentru a verifica vârsta utilizatorilor finali și autorizarea titularilor autorității părintești pentru înregistrarea minorilor cu vârsta sub 15 ani, președintele Autorității de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Audiovizuale și Digitale trimite acestui furnizor, prin orice mijloace adecvate pentru stabilirea datei primirii, o notificare privind luarea tuturor măsurilor necesare pentru respectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol. Furnizorul are la dispoziție 15 zile de la data notificării oficiale pentru a-și prezenta observațiile.

„La expirarea acestui termen, în cazul în care notificarea nu a fost respectată, președintele Autorității de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Audiovizuale și Digitale poate sesiza președintele Curții de Justiție din Paris cu scopul de a obliga furnizorul să pună în aplicare o soluție tehnică conformă.

„ Nerespectarea de către un furnizor de servicii de comunicare socială a obligațiilor prevăzute la punctul I se pedepsește cu o amendă care nu depășește 1 % din cifra sa de afaceri mondială pentru exercițiul financiar precedent.

„ IIA (nou). – Prezentul articol nu se aplică enciclopediilor online non-profit și directoarelor educaționale și științifice fără scop lucrativ.

„ III. Modalitățile de aplicare a prezentului articol se stabilesc prin decret al Consiliului de Stat, după consultarea autorității franceze pentru protecția datelor.”

Articolul 3

I. – (eliminat)

II. – Articolul 6 alineatul (VI) primul paragraf din Legea nr. 575/2004 din 21 iunie 2004 menționată anterior se completează cu următorul text: „în termen de 10

zile de la primirea cererii sau, în caz de urgență, care rezultă dintr-un risc iminent de vătămare gravă a persoanelor, în termen de 8 ore”.

Articolul 4

Guvernul prezintă Parlamentului, în termen de un an de la promulgarea prezentei legi, un raport care prezintă consecințele utilizării platformelor, informarea excesivă și expunerea la informații false privind sănătatea fizică și psihică a tinerilor, în special a minorilor.

Articolul 5

(eliminat)

Articolul 6 (nou)

Prezenta lege intră în vigoare la o dată stabilită prin decret care nu poate depăși trei luni de la data primirii de către guvern a răspunsului Comisiei Europene care îi permite să considere dispozițiile legislative care i-au fost notificate ca fiind conforme cu dreptul Uniunii Europene.

II. – Prin derogare de la punctul I:

(1) Articolul 6-7 primul paragraf a doua teză din Legea nr. 575/2004 din 21 iunie 2004 privind încrederea în economia digitală intră în vigoare la doi ani de la data intrării în vigoare menționată la punctul I din prezentul articol;

(2) Articolul 6-7 alineatul II din Legea nr. 575/2004 menționată anterior din 21 iunie 2004 intră în vigoare la un an de la data intrării în vigoare prevăzută la punctul I din prezentul articol.